

Kalemim Duru

– Lütuf VELİ · 12 Şubat 2012

Yine üşüdüm mürekkebim duru.
Sevdayı yazmaz tükenmiş kalemim.
Mevsimler hasta yaprağı kupkuru.
Anlamaz kimse, ben yitik alemim...

Manaya daldım, enel hak yolunda.
Neler var neler, didar bak yolunda.
Sen yanma yansın ,aşkı yak yolunda.
Şiiri içsel yaşayan kalemim...

Kimi zaman sen, şehri ızdırabım.
Kimi zaman ben,senden de harabım.
Hani var ya o, sunulan şarabım.
Bu gece gelsin ,üşüsün kalemim...

Kalemi kırsam, dönemem güzele.
Sırrı sendeymiş,Örneki çöz hele.
İnerse şayet,şiiirat özele.
Yazar mı kalem ceylanlı alemim...